

Devlet ve Kendim

Kararan bir günün ardından
İnce bir bakış attım parmağımdaki köze
Kararan göğüs kafesim ve aydınlanmayan zihnim
Nefret etmeye başladım rüyalarım

- Rüyalarını sevmeyen bir adam kendisini sevebilir mi -

Şiir mi bu günlük mü yoksa?
Gittikçe kararan bembeyaz kalemim;
Nefret ettiğim herkesin gözüne saplanmak için burada
Başta kendim olmak üzere

- Tanıyorsam tabii -

Günlüğümü de şiirimi de tanımıyorum
Bir gün ortada olan bir şeye şaşırılmamaktan çok korkuyorum
550 kişilik bir adamım
ve çok iyi anlaşıyorum

- Biraz da yavşagım -

Bilmiyorum şimdi oğlum beni kurtarabilir mi?
Ya da rüyalarımda gördüğüm tahtalı oda
Bir baston almaktı hayâlim
Birilerine baston oldum ola ola!

Şiir mi bu, günlük mü yoksa?
Ayak topuklarımdan başlayan bir ağrı
Komutanlarım tarafından ciddiye alınmıyor
Ranzada ben, revirde kapitalizm yatıyor

- Türkçede teşekkür SAĞ Olmaktı oysa -

Sakal mı bu şiir mi yoksa?
Lambalarım devlet beyazı
Şairin hâlinden anlayan yok, anlaşılır bir durum bu
Neyseki burada şair de yok

Kendimi tanıma yolunda girdiğim ve çıktığım her dünyada savaşlar çıkıyor, patlamalar oluyor, dinler ve günahlar değişiyor.
Bir tek ben sabit kalıyorum, fakat şair diyor;
- İnsan değişmeden yapamaz asla -

Revision #2

Created 25 Temmuz 2024 09:17:54 by Kelimeadam

Updated 25 Temmuz 2024 09:27:11 by Kelimeadam